

ПРИМІТКИ
до річної фінансової звітності
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФІНАНSOVA КОМПАНІЯ «CBAPOГ ФІНАНС»
станом на 31.12.2020 року

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Основні відомості про Товариство:

Найменування: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСОВА КОМПАНІЯ «СВАРОГ ФІНАНС»,

Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 42708895

Місцезнаходження: 04071, м. Київ, вулиця ХОРИВА, будинок 7, приміщення 2.

Код КВЕД 64.92 Інші види кредитування;

Код КВЕД 64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н. в. і. у. (основний);

Код КВЕД 66.19 Інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення

Ліцензії на проведення господарської діяльності з надання фінансових послуг (крім професійної діяльності на ринку фінансових послуг цінних паперів), а саме:

НАДАННЯ КОШТІВ У ПОЗИКУ, В ТОМУ ЧИСЛІ І НА УМОВАХ ФІНАНСОВОГО КРЕДИТУ, розпорядження Нацкомфінпослуг від 20.02.2020 №343

НАДАННЯ ПОСЛУГ З ФАКТОРИНГУ, розпорядження Нацкомфінпослуг від 20.02.2020 №343 21.11.2019 № 2358

Учасником Товариства є:

Учасник Товариства:	Частка у статутному капіталі, %
Фізична особа - резидент СИЧ ОЛЕКСАНДР ЮРІЙОВИЧ	1%
Юридична особа - резидент ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ЮРИДИЧНА КОМПАНІЯ «СВАРОГ»	99%
ВСЬОГО	100%

2. ЗАГАЛЬНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

2.1.1 Запровадження нових або переглянутих стандартів та роз'яснень

Нижче наведена інформація за стандартами, які Товариство застосувало у звітному періоді:

- Поправки до Концептуальних засад фінансової звітності (опубліковані 29 березня 2018 року і набирають чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2020 року або після цієї дати). Концептуальні засади фінансової звітності в новій редакції містять нову главу про оцінку, рекомендації щодо відображення в звітності фінансових результатів, вдосконалені визначення та рекомендації (зокрема, визначення зобов'язань) і пояснення з важливих питань, таких як роль управління, обачності і невизначеності оцінки в підготовці фінансової звітності.

- **Визначення бізнесу** - Поправки до МСФЗ (IFRS) 3 (випущені 22 жовтня 2018 року і діють стосовно придбань з початку річного звітного періоду, починається 1 січня 2020 року або після цієї дати). Дані поправки вносять зміни в визначення бізнесу. Бізнес складається з входних даних і істотних процесів, які в сукупності формують здатність створювати віддачу. Нове керівництво включає систему, що дозволяє визначити наявність входних даних та істотного процесу, в тому числі для компаній, що знаходяться на ранніх етапах розвитку, які ще не отримали віддачу. У разі відсутності віддачі для того, щоб підприємство вважалося бізнесом, має бути присутня організована робоча сила. Визначення терміну «віддача» звучується, щоб сконцентрувати увагу на товари і послуги, що надаються клієнтам, на створенні інвестиційного доходу та інших доходів, при цьому виключаються результати в формі зниження витрат і інших економічних вигід. Крім того, тепер більше не потрібно оцінювати, чи здатні учасники ринку замінювати відсутні елементи або інтегрувати придбану діяльність і активи. Організація може застосувати «тест на концентрацію». Придбані активи не будуть вважатися бізнесом, якщо практично вся справедлива вартість придбаних валових активів сконцентрована в одному активі (або групі аналогічних активів). Наразі застосування стандарту не мало впливу на фінансову звітність у продовж звітного періоду.
- **Визначення суттєвості** - Поправки до МСФЗ (IAS) 1 і МСФЗ (IAS) 8 (випущені 31 жовтня 2018 року і діють до річних періодів, що починаються 1 січня 2020 року або після цієї дати). Дані поправки уточнюють визначення суттєвості і застосування цього поняття за допомогою включення рекомендацій щодо визначення, які раніше були представлені в інших стандартах МСФЗ. Крім того, були поліпшені пояснення до цього визначення. Поправки також забезпечують послідовність використання визначення суттєвості в усіх стандартах МСФЗ. Інформація вважається суттєвою, якщо в розумній мірі очікується, що її пропуск, спотворення або утруднення її розуміння може вплинути на рішення, що приймаються основними користувачами фінансової звітності загального призначення на основі такої фінансової звітності, що надає звітуєме підприємство. Наразі застосування стандарту не мало впливу на фінансову звітність у продовж звітного періоду.
- **Реформа орієнтовної процентної ставки** - Поправки до МСФЗ 9, МСБО 39 та МСФЗ 7 (видані 26 вересня 2019 року та діють на річні періоди, що починаються з 1 січня 2020 року або після цього). Поправки були ініційовані заміною базових процентних ставок, таких як LIBOR та інші пропонувані міжбанківські ставки ("IBORs"). Поправки передбачають тимчасове звільнення від застосування конкретних вимог обліку хеджування до відносин хеджування, на які безпосередньо впливає реформа IBOR. Бухгалтерський облік хеджування грошових потоків відповідно до МСФЗ 9 та МСБО 39 вимагає, щоб майбутні хеджовані грошові потоки були "дуже ймовірними". Якщо ці грошові потоки залежать від IBOR, полегшення, передбачене поправками, вимагає від суб'єкта господарювання припустити, що процентна ставка, на якій ґрунтуються хеджовані грошові потоки, не змінюється в результаті реформи. І МСБО 39, і МСФЗ 9 вимагають прогнозованої перспективної оцінки для застосування обліку хеджування. У той час, як очікується, що потоки грошових потоків за коефіцієнтами заміни IBOR та IBOR в цілому будуть еквівалентними, що мінімізує будь-яку неефективність, це може бути вже не так, оскільки дата реформи наближується. Відповідно до поправок, суб'єкт господарювання може вважати, що реформа процентних ставок, на якій ґрунтуються грошові потоки хеджованої статті, інструменту хеджування або ризику хеджування, не змінюється реформою IBOR. Реформа IBOR також може призвести до того, що хеджування вийде за межі діапазону 80–125%, що вимагається ретроспективним тестом відповідно до МСБО 39. Відповідно до поправок, суб'єкт господарювання може припустити, що МСБО 39 було змінено, щоб забезпечити виняток із тесту на ефективність у ретроспективі, таким чином, що хеджування не припиняється протягом періоду невизначеності, пов'язаної з IBOR, лише тому, що ефективність ретроспективності виходить за межі цього діапазону. Однак інші вимоги до обліку хеджування, включаючи перспективну оцінку, все ж повинні бути виконані. У деяких хеджуваннях хеджована стаття або хеджований ризик є не довірною складовою ризику IBOR. Для того, щоб застосовувати облік хеджування, і МСФЗ 9, і МСБО 39 вимагають, щоб визначений компонент ризику був окремо ідентифікований і надійно вимірювався. Відповідно до поправок, компонент ризику повинен бути окремим ідентифікованим лише при первинному призначенні хеджування, а не на постійній основі. Для того, щоб у контексті макро хеджування, коли суб'єкт господарювання часто скидає відносини хеджування, полегшення застосовується від того, коли хеджований елемент був спочатку визначений у межах цих відносин хеджування. Будьяка неефективність хеджування і надалі відображатиметься у прибутку чи збитку відповідно до МСБО 39 та МСФЗ 9. Поправки, які встановлювали тривалість закінчення пільг, включаючи

невизначеність, що виникає внаслідок реформи базової процентної ставки, вже не існує. Поправки вимагають від суб'єктів господарювання надавати додаткову інформацію інвесторам про їхні відносини хеджування, на які безпосередньо впливають ці невизначеності, включаючи номінальну кількість інструментів хеджування, до яких застосовуються пільги, будь-які суттєві припущення чи судження, прийняті при застосуванні пільг, та якісні розкриття інформації про те, як на організацію впливає реформа ІБОР та керує процесом переходу. Наразі застосування стандарту не мало впливу на фінансову звітність у продовж звітного періоду.

- Нові облікові положення МСФЗ (IFRS) 17 «Договори страхування» (випущений 18 травня 2017 року і набуває чинності для річних періодів, що починаються 1 січня 2021 року або після цієї дати). МСФЗ (IFRS) 17 замінює МСФЗ (IFRS) 4, який дозволяв компаніям застосовувати існуючу практику обліку договорів страхування, в результаті чого, інвесторам було складно порівнювати і зіставляти фінансові результати в інших відносинах аналогічних страхових компаній. МСФЗ (IFRS) 17 є єдиним, заснованим на принципах, стандартом обліку всіх видів договорів страхування, включаючи договори перестрахування, наявні у страховика. Згідно з цим стандартом, визнання і оцінка груп договорів страхування повинна проводитися по (і) приведеної вартості майбутніх грошових потоків (грошові потоки по виконанню договорів), що скоригована з урахуванням ризику, в якій врахована вся наявна інформація про грошові потоки по виконанню договорів, відповідно до спостережуваних ринкової інформації, до якої додається (якщо вартість є зобов'язанням) або від якої віднімається (якщо вартість є активом) (ii) сума нерозподіленого прибутку по групі договорів (сервісна маржа за договорами). Страховики будуть відображати прибуток від групи договорів страхування за період, протягом якого вони надають страхове покриття, і в міру звільнення від ризику. Якщо група договорів є або стає збитковою, організація буде відразу ж відображати збиток. Даний стандарт не має впливу на фінансову звітність Компанії.
- Поправки до МСФЗ (IFRS) 10 та МСФЗ (IAS) 28 - «Продаж або внесок активів в угодах між інвестором і його асоційованою організацією або спільним підприємством» (випущені 11 вересня 2014 року і набувають чинності для річних періодів, що починаються на дату, яка буде визначена Радою з МСФЗ, або після цієї дати). Дані поправки усувають невідповідність між вимогами МСФЗ (IFRS) 10 і МСФЗ (IAS) 28, що стосуються продажу або внеску активів в асоційовану організацію або спільне підприємство інвестором. Основний наслідок застосування поправок полягає в тому, що прибуток або збиток визнаються в повному обсязі в тому випадку, якщо угода стосується бізнесу. Якщо активи не є бізнесом, навіть якщо цими активами володіє дочірня організація, визнається тільки частина прибутку або збитку. В даний час Компанія оцінює, який вплив поправки будуть мати на її фінансову звітність.
- Поправки, що вимагають від суб'єктів господарювання Класифікацію зобов'язань як поточних чи не поточних - Поправки до МСБО 1 (видані 23 січня 2020 року та діють на річні періоди, що починаються з 1 січня 2022 року або після цього). Ці вузькі поправки щодо роз'яснення пояснюють, що зобов'язання класифікуються як поточні, так і непоточні, залежно від прав, що існують на кінець звітного періоду. Зобов'язання не є поточними, якщо суб'єкт господарювання має основне право на кінець звітного періоду відстрочити розрахунки принаймні на дванадцять місяців. Ці вузькі поправки щодо роз'яснення пояснюють, що Вказівки вже не вимагають такого права бути безумовними. Очікування керівництва, чи згодом вони будуть використовувати право на відстрочку погашення, не впливають на класифікацію зобов'язань. Право на відстрочку існує лише в тому випадку, якщо суб'єкт господарювання дотримується будь-яких відповідних умов станом на кінець звітного періоду. Зобов'язання класифікується як поточне, якщо умова порушена на дату звітування або до неї, навіть якщо від кредитора було отримано відмову від цієї умови після закінчення звітного періоду. І навпаки, позика класифікується як непоточна, якщо договір позики порушено лише після звітної дати. Крім того, поправки включають уточнення вимог щодо класифікації боргу, яке компанія може погасити, перетворивши його в власний капітал. "Розрахунок" визначається як погашення зобов'язання грошовими коштами, іншими ресурсами, що представляють економічну вигоду, або власними інструментами власного капіталу. Існує виняток для конвертованих інструментів, які можуть бути конвертовані у власний капітал, але лише для тих інструментів, де варіант конвертації класифікується як інструмент власного капіталу як окремий компонент складного фінансового інструменту. В даний час Компанія оцінює, який вплив поправки будуть мати на її фінансову звітність.

2.2. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.3. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

3. СУТТЄВІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості та справедливої вартості або амортизаційної собівартості окремих фінансових інструментів відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти». Оцінка справедливої вартості здійснюється з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання справедливої вартості як ціни, яка була б тримана за продаж активу, або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції між учасниками ринку на дату оцінки. Зокрема, використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затвердженя керівником Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» та МСФЗ 15 «Дохід від договорів з клієнтами».

Протягом звітного періоду Товариство дотримувалось наступних принципів діяльності, обліку та складання фінансової звітності: автономність, безперервність, періодичність, нарахування та відповідності доходів і витрат, повного висвітлення, послідовності, обачності та єдиного грошового вимірника.

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» до фінансової звітності Товариства включає:

- Звіт про фінансовий стан (Баланс, Форма №1);
- Звіт про сукупний дохід (Звіт про фінансові результати, Форма №2);
- Звіт про рух грошових коштів (Форма №3);
- Звіт про власний капітал (Форма №4);
- Примітки до фінансової звітності підготовлені у відповідності до МСФЗ.

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Згідно з МСФЗ та враховуючи НП(С) БО 1, Звіт про сукупний дохід передбачає подання витрат, визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основою на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на адміністративну діяльність.

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Класифікація фінансових інструментів здійснюється згідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти».

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

1. фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
2. фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

1. фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
2. фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу повністю, різниця між:

- а) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- б) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взятє зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою вартістю в разі одночасного дотримання обох зазначених нижче умов:

- фінансовий актив утримується в рамках бізнес-моделі, метою якої є утримання фінансових активів для одержання договірних грошових потоків; і
- договірні умови фінансового активу генерують у певні дати грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

3.3.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з коштів на поточних рахунках у банках. Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті.

Грошові кошти та їх еквіваленти визначаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.3. Дебіторська заборгованість та інші фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Безумовна дебіторська заборгованість визнається як актив тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне право одержати грошові кошти.

Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості обліковується за амортизованою вартістю.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюти, в якій здійснюватимуться платежі.

Поточну дебіторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Товариство оцінює станом на кожну звітну дату резерв під збитки за фінансовим інструментом у розмірі, що дорівнює:

- 12-місячним очікуваним кредитним збиткам у разі, якщо кредитний ризик на звітну дату не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання;

- очікуваним кредитним збиткам за весь строк дії фінансового інструмента, якщо кредитний ризик за таким фінансовим інструментом значно зріс із моменту первісного визнання.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При використанні такої оцінки Товариство замість зміни очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрунтовано необхідну та підтверджувану інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтованою за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно призведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

3.3.4. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств та інші поточні фінансові інвестиції.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливую вартість, максимізуючи використання доречних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих відкритих даних.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливую вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинений, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначаються із урахуванням наявності

строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

3.3.5. Зобов'язання

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Товариства не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Подальша оцінка поточних зобов'язань відбувається за амортизованою собівартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку-фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

3.3.6. Кредити банків.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

3.3.7. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання його у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) якого більше одного року та вартість якого більше 20000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю.

Після визнання активом, основні засоби обліковуються за справедливою вартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу.

Власні активи.

Об'єкти основних засобів відображаються у фінансовій звітності за фактичними витратами за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення.

У разі якщо об'єкт основних засобів складається з декількох компонентів, що мають різний строк корисного використання, такі компоненти відображаються як окремі об'єкти основних засобів.

передбачається його використання протягом більше одного року та вартістю більше 20 000 грн. Необоротні активи, вартість яких є нижчою за встановлену межу, списуються на витрати при введенні в експлуатацію.

Орендовані активи.

Оренда (лізинг), за умовами якої до Компанії переходять практично всі ризики і вигоди, що впливають з права власності, класифікується як фінансовий лізинг. Об'єкти основних засобів, придбані в рамках фінансового лізингу, відображаються у фінансовій звітності в сумі найменшою з двох величин: справедливої вартості або приведеної до поточного моменту вартості мінімальних лізингових платежів на дату початку оренди за вирахуванням накопиченої амортизації та збитків від знецінення.

3.4.2. Подальші витрати

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів

Амортизація по основним засобам нараховується за методом рівномірного нарахування зносу протягом передбачуваного строку їх корисного використання і відображається у складі прибутку або

збитку. Амортизація нараховується з дати придбання об'єкта, а для об'єктів основних засобів, зведених господарським способом - з моменту завершення будівництва об'єкта і його готовності до експлуатації. За земельними ділянками амортизація не нараховується. Строки корисного використання різних об'єктів основних засобів представлені таким чином:

будівлі	50 років
офісні меблі, приладдя і обладнання	5 років
транспортні засоби	5 років
ЕОМ, інші машини для автоматичного оброблення інформації, пов'язані з ними засоби зчитування або друку інформації та пов'язані з ними комп'ютерні програми	2 роки

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання.

3.4.4. Нематеріальні активи

Товариство відносить об'єкти, до нематеріального активу за умови виконання наступних умов:

- об'єкт відповідає визначенню нематеріального активу; та
- об'єкт відповідає критеріям визнання.

Товариство визнає нематеріальний актив, якщо і тільки якщо :

- є ймовірність того, що майбутні економічні вигоди, які відносяться до активу, надходять до Компанії; та
- собівартість активу можна достовірно оцінити.

Первісно Товариство оцінює нематеріальні активи за собівартістю.

Після первісного визнання нематеріальні активи обліковуються за справедливою вартістю, за вирахуванням будь-якої подальшої накопиченої амортизації та будь-яких подальших накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав. Амортизація не застосовується, якщо строк користування нематеріального активу достовірно визначити неможливо.

Після списання нематеріальних активів їхня первісна вартість, разом з відповідними сумами накопиченої амортизації, вибуває з облікових записів.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожен звітний період Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковується за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

3.5.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов'язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об'єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

3.5.2. Первісна та послідовна оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливую вартість неможливо, Товариство обрає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

3.6. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати

3.7. Облікові політики щодо оренди

На початку дії договору Товариство оцінює чи є договір орендою, або чи містить договір оренду. Договір є, чи містить оренду, якщо договір передає право контролювати користування ідентифікованим активом протягом певного періоду часу в обмін на компенсацію.

На дату початку оренди Товариство визнає актив з права користування та орендне зобов'язання.

На дату початку оренди орендар оцінює актив з права користування за собівартістю, яка складається з:

- а) суми первісної оцінки орендного зобов'язання;
- б) будь-яких орендних платежів, здійснених на, або до дати початку оренди, за вирахуванням отриманих стимулів до оренди;
- в) будь-які первісні прямі витрати, понесені орендарем;
- г) оцінку витрат, які будуть понесені орендарем у процесі демонтажу та переміщення базового активу, відновлення місця, на якому він розташований, або відновлення базового активу до стану, що вимагається умовами оренди, окрім випадків, коли такі витрати здійснюються з метою виробництва запасів. Орендар несе зобов'язання за такими витратами або до дати початку оренди, або внаслідок використання базового активу протягом певного періоду.

Товариство повторно оцінює чи є договір або окрема його частина договорами оренди лише у разі перегляду умов договору.

Якщо договір або окрема його частина є договорами оренди, Товариство обліковує кожну орендну складову як договір оренди, окремо від неорендних складових договору

Товариство як орендар

Первісна оцінка

На дату початку оренди, Товариство визнає актив з права користування та зобов'язання за договором оренди. Актив з права користування оцінюється за собівартістю.

На дату початку оренди, Товариство оцінює зобов'язання за договором оренди в сумі теперішньої вартості орендних платежів, ще не сплачених на таку дату. Товариство дисконтує орендні платежі, застосовуючи відсоткову ставку, яка передбачена договором оренди. Якщо таку ставку не можна легко визначити, Товариство застосовує додаткову ставку запозичення орендаря.

До складу орендних платежів, що враховуються при оцінці орендних зобов'язань за право користування базовим активом протягом строку оренди включаються:

- фіксовані платежі (включаючи по суті фіксовані платежі) за вирахуванням будь-яких стимулів до заключення договору оренди, що підлягають отриманню;
- змінні орендні платежі, що залежать від індексу або ставки, які первісно оцінені з використанням такого індексу чи ставки на дату початку оренди;
- суми, які будуть сплачені Товариством за гарантіями ліквідаційної вартості;
- ціна реалізації опціону на придбання активу, якщо Товариство обґрунтовано впевнений у тому, що він скористається такою можливістю;
- штрафи за припинення договору оренди, якщо умови оренди відображають реалізацію Товариством опціону на дострокове припинення договору оренди.

Виключення для невизнання на балансі активу з права користування Товариство використовує виключення та не визнає на балансі активи з права користування щодо:

- короткострокових договорів оренди;
- договорів оренди, за якими базовий актив має низьку вартість.

Товариство застосовує виключення до договорів оренди всіх груп активів.

При застосуванні даного виключення короткостроковими вважаються договори оренди зі строком оренди до 365 днів включно. Договори оренди, що передбачають опціон на придбання базового активу не розглядаються як короткотермінові.

Товариство застосовує поріг 5 000 євро (гривневий еквівалент на дату застосування виключення), при визначенні базового активу з низькою вартістю.

За договорами оренди, до яких Товариство застосовує виключення, витрати визнаються в періоді, до якого вони належать.

Подальша оцінка

Після дати початку оренди Товариство оцінює всі актив з права користування, окрім тих, що відповідають визначенню інвестиційної нерухомості, за собівартістю за вирахуванням накопиченої амортизації, накопиченого зменшення корисності з коригуванням на суму переоцінки орендних зобов'язань відображеної проти собівартості активу з права користування.

Амортизація активу з права користування здійснюється від дати початку оренди до кінця строку корисного використання базового активу, якщо оренда передає Товариство право власності на базовий (орендований) актив наприкінці строку оренди або якщо собівартість активу з права користування відображає факт, що Товариство скористається можливістю його придбати. В інших випадках Товариство амортизує актив з права користування з дати початку оренди до більш ранньої з двох таких дат: кінець строку корисного використання активу з права користування та кінець строку оренди.

Інші вимоги до нарахування амортизації, визнання зменшення корисності за активом з права користування аналогічні вимогам, що застосовуються до власних основних засобів.

Товариство розкриває активи з права користування, окрім тих, що відповідають визначенню інвестиційної нерухомості за статтею «Основні засоби» у Звіті про фінансовий стан.

Товариство розкриває зобов'язання за договором оренди за статтею «Інші зобов'язання» у Звіті про фінансовий стан..

Після дати початку оренди Товариство розкриває у Звіті про прибутки та збитки:

- відсотки за орендним зобов'язанням, - за статтею «Інші процентні витрати»;
- змінні орендні платежі, не включені до оцінки орендного зобов'язання, - в тому періоді, протягом якого виникли події або умови, що спричинили їх нарахування, - за статтею «Інші адміністративні та операційні витрати».

Орендар може вирішити не застосовувати вимоги щодо первісної та подальшої оцінки/переоцінки права користування та орендного зобов'язання, а також вимог щодо подання такої інформації у фінансовій звітності до:

- а) короткострокової оренди; та
- б) оренди, за якою базовий актив є малоцінним

Якщо орендар вирішує не застосовувати такі вимоги до короткострокової оренди чи оренди, за якою базовий актив є малоцінним, то орендар визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній

основі. Орендар застосовує іншу систематичну основу, якщо така основа більше відображає модель отримання вигоди орендарем.

Якщо орендар обліковує короткострокову оренду то він вважає цю оренду новою орендою для цілей цього стандарту, якщо

- а) відбулася модифікація оренди; або
- б) сталася будь-яка зміна строку оренди.

Переоцінка зобов'язань за договором оренди

Товариство переоцінює орендне зобов'язання у випадку суттєвого відхилення його балансової вартості від оціненої – більше, ніж на 10%.

Товариство змінює оцінку орендних зобов'язань, дисконтуючи переглянуті орендні платежі з використанням переглянутої ставки дисконтування, якщо виконується будь-яка з умов:

- зміна строку оренди (у зв'язку з переглядом ймовірності виконання опціону на продовження або дострокового припинення оренди);
- зміна оцінки можливості придбання базового активу;
- зміна платежів, обумовлена зміною плаваючої процентної ставки.

Товариство змінює оцінку орендних зобов'язань, дисконтуючи переглянуті орендні платежі з використанням незмінної ставки дисконтування, якщо виконується будь-яка з умов:

- зміна сум, які, як очікується, будуть сплачені за гарантією ліквідаційної вартості;
- зміна майбутніх орендних платежів внаслідок зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів.

Товариство відображає суму переоцінки орендного зобов'язання як коригування активу з права користування (крім випадку зменшення балансової вартості активу з права користування до нуля). У випадку, коли балансова вартість активу з права користування зменшилася до нуля та відбувається подальше зменшення орендного зобов'язання, Товариство визнає решту суми у складі прибутків або збитків.

Модифікації договору оренди

Товариство розглядає модифікацію договору оренди як окремий договір оренди, якщо виконуються умови:

- модифікація збільшує сферу дії договору оренди, додаючи право на користування одним або більшою кількістю базових активів;
- компенсація за договором збільшується на суму, що відповідає ціні окремого договору за збільшений обсяг з відповідними коригуваннями, що відображають обставини конкретного договору.

Для модифікації договору оренди, яка не розглядається як окремий договір оренди, на дату набрання чинності модифікацією, Товариство:

- розподіляє компенсацію, зазначену в модифікованому договорі оренди;
- визначає строки модифікованої оренди;
- переоцінює орендне зобов'язання шляхом дисконтування переглянутих орендних платежів із використанням переглянутої ставки дисконтування.

Переглянута ставка дисконтування визначається як відсоткова ставка, яка передбачена договором оренди для залишкового строку оренди або як додаткова ставка запозичення орендаря на дату набрання чинності модифікації оренди, якщо ставку відсотка, неявно передбачену в оренді, не можна легко визначити.

Для модифікації договору оренди, яка не розглядається як окремий договір оренди, на дату набрання чинності модифікацією, Товариство:

- зменшує балансову вартість активу з права користування на суму часткового або повного припинення оренди для модифікації, що зменшує обсяг договору оренди; будь-який прибуток або збиток, пов'язаний із частковим або повним припиненням оренди відображається за статтею «Інші адміністративні та операційні витрати» Звіту про прибутки та збитки;
- відображає коригування активу з права користування з урахуванням усіх інших модифікацій договору оренди.

Товариство як орендодавець

Товариство як орендодавець кожен з договорів оренди класифікує як фінансову або операційну оренду.

Дана класифікація здійснюється за станом на ранішу з дат, - дату заключення договору оренди або дату прийняття сторонами на себе зобов'язань щодо погоджених основних умов договору оренди, та переглядається лише у разі модифікації договору оренди.

Оренда класифікується як фінансова, якщо вона передає в основному всі ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на базовий актив. В іншому випадку оренда класифікується як операційна.

Класифікація оренди як фінансової або операційної залежить від суті операції, а не від форми договору.

Фінансова оренда

Первісна оцінка

На дату початку оренди Товариство відображає активи, які надані у фінансову оренду як наданий кредит в сумі чистої інвестиції в оренду за статтею «Кредити клієнтам» Звіту про фінансовий стан, та припиняє визнання об'єкта фінансового лізингу (оренди).

Чиста інвестиція в оренду розраховується як теперішня вартість орендних платежів і теперішня вартість негарантованої ліквідаційної вартості активу, дисконтована із застосуванням ставки відсотка, передбаченої в договорі.

Первісні прямі витрати включаються до первісної оцінки чистої інвестиції в оренду.

Станом на дату початку оренди, до оцінки чистої інвестиції в оренду враховуються наступні ще не отримані платежі за право користування базовим активом протягом строку оренди:

- фіксовані платежі за вирахуванням будь-яких стимулів до заключення договору оренди, що підлягають сплаті;
- змінні орендні платежі, що залежать від індексу або ставки, первісно оцінені з використанням індексу або ставки на дату початку оренди;

- платежі з будь-яких гарантій ліквідаційної вартості, надані Товариству орендарем, стороною, пов'язаною з орендарем, або третьою стороною, не пов'язаною з Товариством, і спроможною з фінансової точки зору погасити зобов'язання за гарантією;
- платежі за реалізацію опціону на придбання, якщо орендар обґрунтовано впевнений у тому, що він реалізує таку можливість;
- платежі в рахунок штрафів за припинення терміну дії оренди, якщо умовами оренди передбачено можливість припинення оренди орендарем.

Подальша оцінка

Товариство визнає фінансовий дохід протягом строку оренди на основі моделі, яка відображає сталу періодичну норму прибутковості на чисті інвестиції орендодавця в оренду. Фінансовий дохід відображається за статтею «Інші процентні доходи» Звіту про прибутки та збитки.

Модифікація договору фінансової оренди

Товариство розглядає модифікацію договору фінансової оренди як окремий договір, якщо одночасно виконуються умови:

- модифікація збільшує сферу дії договору оренди, додаючи право на користування одним або більшою кількістю базових активів;
- компенсація за договором збільшується на суму, що відповідає ціні окремого договору за збільшений обсяг з відповідними коригуваннями, що відображають обставини конкретного договору.

Для модифікації договору оренди, яка не розглядається як окремий договір оренди, Товариство, у тому разі, якщо оренда була б класифікована як операційна у разі чинності такої модифікації за станом на дату початку дії оренди, розглядає модифікацію як нову оренду з дати набрання чинності модифікації оренди. Товариство оцінює балансову вартість базового активу як чисту інвестицію в оренду за станом безпосередньо перед датою набрання чинності модифікації.

Всі інші модифікації, а також визнання очікуваних кредитних збитків та припинення визнання (включаючи обумовлене суттєвою модифікацією договірних грошових потоків) відображаються згідно з МСФЗ 9 за договором фінансової оренди аналогічно до відображення за іншими кредитами клієнтам.

Операційна оренда

Товариство відносить орендні платежі на дохід на прямолінійній основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі, якщо остання більшою мірою відображає модель отримання Товариством вигод від використання предмета оренди.

Товариство відображає витрати, включаючи нарахування амортизації, понесені для отримання доходу в сумі орендних платежів як витрати у Звіті про прибутки та збитки.

Товариство включає первісні прямі витрати, понесені під час укладення договору про операційну оренду, до балансової вартості базового активу та визнає їх витратами протягом строку оренди на такій самій основі, як і дохід від оренди.

Модифікація договору операційної оренди

Товариство обліковує модифікацію операційної оренди як новий договір оренди з дати набрання чинності модифікації, якщо вона відповідає критеріям визнання оренди.

Товариство враховує всі отримані та/або нараховані платежі, пов'язані з первісною орендою як частину орендних платежів за новою орендою.

3.8. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Поточний податок - це сума, яку, як очікується, необхідно буде сплатити або відшкодувати у податкових органів щодо оподаткованого прибутку чи збитків поточного та попередніх періодів. Якщо фінансова звітність затверджується до подачі відповідних податкових декларацій, оподатковуваний прибуток або податковий збиток визначаються розрахунковим шляхом. Інші податки, крім податку на прибуток, відображені у складі адміністративних та інших операційних витрат.

3.9. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.9.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулої події, існує ймовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство також створює резерв витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрхувань

до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, розраховуються виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

3.9.2. Виплати працівникам

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

Резерв оплати відпусток розраховується на щомісячній основі. В розрахунок резерву приймаються дні невикористаної відпустки з дати прийому на роботу працівника до звітної дати (останнього дня місяця) та середня заробітна плата працівника за останні 12 місяців до дати нарахування резерву. При цьому сума резерву, що створюється може не збігатися з витратами, які будуть понесені підприємством на виплату зобов'язань, але вона має бути максимально наближена до суми реальних витрат.

Розмір створеного резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року.

Відповідно до українського законодавства, Товариство утримує внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна платня.

3.9.3. Пенсійні зобов'язання

Відповідно до законодавства України, Товариство утримує внески із заробітної плати працівників до Державної фіскальної служби України. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної плати, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна плата.

3.10. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності

3.10.1. Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Товариство визнає дохід від надання послуг, коли (або у міру того, як) воно задовольняє зобов'язання щодо виконання, передаючи обіцяну послугу (тобто актив) клієнтові. Актив передається, коли (або у міру того, як) клієнт отримує контроль над таким активом.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

а) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;

б) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;

в) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;

г) суму доходу можна достовірно оцінити;

д) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

та

е) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом лише у разі, якщо:

право Товариства на одержання виплат за дивідендами встановлено;

є ймовірність, що економічні вигоди, пов'язані з дивідендами, надійдуть до Товариства;

суму дивідендів можна достовірно оцінити.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.10.2. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.10.3. Операції з іноземною валютою.

Первісна оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній (національній) валюті за офіційним курсом гривні щодо іноземних валют Національного банку України внаслідок чого виникають доходи(витрати) від купівлі іноземної валюти, як різниця між комерційним курсом та офіційним курсом гривні щодо іноземних валют Національного банку України, які відображаються у складі інших операційних доходів(витрат), відповідного періоду.

Подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційним курсом гривні щодо іноземних валют НБУ на дату оцінки, внаслідок чого виникають доходи (витрати) від продажу іноземної валюти, як різниця між комерційним курсом та офіційним курсом гривні щодо іноземних валют НБУ, які відображаються у складі інших операційних доходів (витрат) відповідного періоду.

На кінець звітного періоду монетарні статті підлягають перерахунку за валютним курсом закриття (офіційний курс гривні щодо іноземних валют НБУ на кінець звітного періоду) на дату складання звіту про фінансовий стан. Доходи (витрати) від операційних курсових різниць, які виникають при такому перерахунку, відображаються у складі інших операційних доходів (витрат) розгорнуто.

3.10.4. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. ОСНОВНІ ПРИПУЩЕННЯ, ОЦІНКИ ТА СУДЖЕННЯ

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;

- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- 1) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- 2) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу

для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ, Товариством не здійснювалися.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вихідних даних щодо справедливої вартості першого рівня.

Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Підприємства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків і моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливую вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які, наприклад, можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту – це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх грошових потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капіталу відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або – ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставлення рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту визначається з урахуванням трьох факторів:

- вартості грошей в часі;
- вартості джерел, які залучаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- фактори ризику або міри ймовірності очікування у майбутньому доходів.

4.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожную звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки

платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує, чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

Для розкриття інформації про кредитний ризик, надається:

- інформація про практику управління кредитним ризиком суб'єкта господарювання та її зв'язок із визнанням та оцінкою очікуваних кредитних збитків, в тому числі, про методи, припущення та відомості, що використовуються для оцінювання очікуваних кредитних збитків;

- кількісна та якісна інформація, що дає користувачам фінансової звітності змогу оцінювати наведені фінансовій звітності суми, що виникають із очікуваних кредитних збитків, включаючи зміни у величині очікуваних кредитних збитків і причини виникнення цих змін;

- інформація про величину кредитного ризику суб'єкта господарювання (тобто кредитний ризик, притаманний фінансовим активам суб'єкта господарювання та його зобов'язанням із надання кредитів), в тому числі, про значні концентрації кредитного ризику.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату. Якщо Товариство з'ясує, що кредитний ризик значно зріс до того, як договірні платежі було прострочено більш ніж на 30 днів, то спростовне припущення не застосовується.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси гривні щодо іноземних валют НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки

Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки
----------------------	---	-----------	---

5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Товариство має сформулювати закриті вхідні дані, користуючись інформацією, наявною за даних обставин, яка може включати власні дані Товариства. У процесі формування закритих вхідних даних Товариство може розпочати зі своїх власних даних, але воно має скорегувати ці дані, якщо доступна у розумних межах інформація свідчить про те, що інші учасники ринку використали б інші дані або Товариство має щось особливе, чого немає у інших учасників ринку (наприклад, притаманну Товариству синергію). Товариству не потрібно докладати вичерпних зусиль, щоб отримати інформацію про припущення учасників ринку. Проте, Товариство має взяти до уваги всю інформацію про припущення учасників ринку, яку можна достатньо легко отримати. Закриті вхідні дані, сформовані у спосіб, описаний вище, вважаються припущеннями учасників ринку та відповідають меті оцінки справедливої вартості.

Товариство здійснює безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань із використанням закритих вхідних даних 3-го рівня, які протягом поточного звітного періоду не призвели до зміни розміру прибутку або збитку звітного періоду.

5.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	31.12.20	31.12.2019	31.12.2020	31.12.2019	31.12.2020	31.12.2019	31.12.2020	31.12.2019
Торговельна та інша дебіторська заборгованість, тис грн	-	-	-	-	313	-	313	-
Торговельна та інша кредиторська заборгованість, тис грн.	-	-	-	-	206	-	206	-

5.4. Переміщення між рівнями ієрархії справедливої вартості

У Товариства за звітний період відсутнє переміщення між 2-м та 3-м рівнями ієрархії справедливої вартості.

5.5. Оренда

Товариство орендує приміщення за адресою: 04071, м. Київ, вулиця ХОРИВА, будинок 7, приміщення 2

Договір оренди передає право користування ідентифікованим активом протягом року в обмін на компенсацію (орендні платежі)..

Товариство класифікує оренду, як короткострокову та таку, за якою базовий актив є малоцінним, не застосовує оцінку та подальшу переоцінку активу та зобов'язання, а визнає орендні платежі, пов'язані з такою орендою, як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди

Орендні платежі за угодою про оренду визнаються як витрати на прямолінійній основі протягом строку оренди. У звіті про прибутки та збитки Товариство визнає орендні платежі у складі «адміністративних витрат», а у звіті про рух грошових коштів – у складі операційної діяльності

5.6. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2019	2020	2019	2020
1	2	3	4	5
Необоротні активи	4793	4912	4793	4912
Торговельна та інша дебіторська заборгованість	600	313	600	313
Грошові кошти	11	10	11	10

Торговельна та інша кредиторська заборгованість	0	206	0	206
---	---	-----	---	-----

Справедливу вартість дебіторської та кредиторської заборгованості неможливо визначити достовірно, оскільки немає ринкового котирування цих активів.

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1 Баланс

До форми № 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)», протягом року коригування та зміни не вносились.

Оцінку балансової вартості активів та зобов'язань здійснено за історичною собівартістю.

Для подання у балансі здійснено розмежування активів та зобов'язань на поточні (оборотні) та довгострокові (необоротні) відповідно до вимог МСБО 1 «Подання фінансових звітів». До поточних активів та зобов'язань віднесено суми, що очікуються до відшкодування або погашення протягом 12 місяців від дати балансу.

6.1.1 Нематеріальні активи (НМА)

Нематеріальні активи станом на звітну дату відсутні.

6.1.2 Основні засоби (ОЗ)

Назва ОЗ	Вартість, тис.грн
Собівартість на 31.12.2019 року	0
Первісна вартість на 31.12.2020 року	119
Накопичена амортизація на 31.12.2020 року	0
Балансова вартість станом на 31.12.2020 року	119

Станом на звітну дату Товариство обліковує інвестиційна нерухомість (земельні ділянки та нерухомість) у сумі 119 тис. грн.

Станом на звітну дату Товариство обліковує інші необоротні активи у сумі 4793 тис.грн. що представлені корпоративними правами ТОВ «Боргові ініціативи».

6.1.3 Торговельна та інша дебіторська заборгованість

Торговельна та інша дебіторська заборгованість станом на 31.12.2020 р. становить 313 тис. грн. і складається із дебіторської заборгованості:

- за виданими авансами (судові збори та авансові внески приватним виконавцям) у сумі 11 тис. грн.
- за продукцію, товари, роботи, послуги у сумі 190 тис. грн.
- інша дебіторська заборгованість у сумі 112 тис. грн. складається з заборгованості за договорами за відступлення права вимоги та поворотної безвідсоткової фінансової допомоги, термін погашення до 12 місяців

6.1.4 Грошові кошти та їх еквіваленти.

Станом на кінець дня 31.12.2020 року грошові кошти та їх еквіваленти на поточних рахунках Товариства складають 10 тис. грн.

6.1.5 Власний капітал.

Станом на 31.12.2020 року власний капітал Товариства складає 5021 тис. грн. та складається із --

- Зареєстрований капітал (оплачений капітал) 5 000 тис. грн.
- Нерозподілений прибуток 21 тис. грн.

6.1.6 Короткострокові позики.

Станом на 31.12.2020 року Товариство не отримувало позик

6.1.7 Торговельна та інша кредиторська заборгованість.

	2019 рік	2020 рік
За товари, роботи, послуги	0	68
Заборгованість за розрахунками з бюджетом в т.ч. з податку на прибуток	0	8
	0	5
Заборгованість за розрахунками зі страхування	0	2
Заборгованість за розрахунками з оплати праці	0	9
Інші поточні зобов'язання	0	119

Інші поточні зобов'язання складаються з розрахунків за отриманими позиками у сумі 119 тис., грн. строк оплати якої ще не настав.

Прострочена кредиторська заборгованість станом на 31 грудня 2019 року та станом на 31 грудня 2020 року відсутня.

6.1.8 Короткострокові забезпечення.

Станом на 31.12.2020 року обліковуються короткострокових забезпечень на суму 8 тис.грн., які складаються із резерву відпусток працівникам.

6.2 Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань. Витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів або збільшення зобов'язань, що приводить до зменшення власного капіталу компанії, за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витратами визнаються витрати певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

За умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена, дохід у Звіті про фінансові результати відображається в момент надходження активу або погашення зобов'язання, які призводять до збільшення власного капіталу підприємства.

За умови, що оцінка витрат може бути достовірно визначена, витрати відображаються у Звіті про фінансові результати в момент вибуття активу або збільшення зобов'язання.

Доходи і витрати зазвичай враховуються за принципом нарахування залежно від ступеня завершеності конкретної операції, яка оцінюється як співвідношення фактично наданого обсягу послуг і загального обсягу послуг, які мають бути надані.

6.2.1 Дохід від реалізації

	тис. грн	
	2019	2020
Дохід від реалізації товарів, робіт, послуг (винагорода за надання фінансових послуг)	0	0
Дохід від реалізації інших фінансових послуг (дохід від операцій з факторингу)	0	240

6.2.2. Операційні витрати

	тис. грн.	
	2019 рік	2020 рік
Амортизація	0	0
Заробітна плата	0	94
Внески на соціальне страхування	0	21
Матеріальні витрати	0	0
Інші витрати	2	99
Всього	2	214

Операційні витрати Товариства складаються з адміністративних та інших операційних витрат.

6.2.3 Інші доходи

	тис. грн.	
	2019 рік	2020 рік
Відсотки, отримані від розміщення коштів на поточних рахунках у банківських установах	0	0
Інші доходи	2	0

6.2.4 Податок на прибуток

	тис. грн.	
	2019 рік	2020 рік
Прибуток до оподаткування	0	26
Податкова ставка, %	18	18
Податок за встановленою податковою ставкою	0	5
Чистий фінансовий результат	0	21

Товариства не застосовувало коригування фінансового результату з метою оподаткування, податкові різниці відсутні.

6.3 Звіт про рух грошових коштів

Звіт про рух грошових коштів за 2020 рік складено за вимогами МСБО 7 за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображений рух грошових коштів від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності Товариства.

6.7 Звіт про власний капітал

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей: дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервно

діючого підприємства. Товариства вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

Станом на 31 грудня 2019 року та станом на 31 грудня 2020 року зареєстрований та сплачений капітал складав 5 000 тис. грн.

Структура власного капіталу (тис. грн.)

	2019 рік	2020 рік
Статутний капітал	5 000	5 000
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	0	21
додатковий капітал	404	0
Всього власний капітал	5404	5021

Статутний капітал Товариства сформовано внесками виключно у грошовій формі.

Станом на 31.12.2020 року Статутний капітал Товариства сформовано за рахунок грошових коштів, що підтверджується первинними документами в розмірі 5 000 000 грн. 00 коп., що становить 100% від об'явленого, та відображає зафіксовану в статутних документах загальну вартість активів, які є внеском учасників до капіталу Товариства.

Інших змін в капіталу протягом 2020 року не відбувалось.

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання

7.1.1. Судові позови

Протягом звітного періоду Товариство є стороною судових розглядів у цивільних та господарських судових процесах щодо заміни сторони виконавчого провадження та укладення, зміни, розірвання, виконання договорів (правочинів) та визнання їх недійсними, зокрема невиконання або неналежне виконання зобов'язань.

Невизначеність щодо майбутніх результатів непередбачуваного судового процесу або дій регуляторних органів відсутня.

Керівництво вважає, що Товариство не понесе істотних збитків, відповідно, резерви у фінансовій звітності не створювалися.

7.1.2 Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи підпадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.2 Вплив інфляції

МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» слід використовувати за умов, коли економіка країни є гіперінфляційною. У такому випадку фінансова звітність перед здійсненням фактичного перерахунку статей фінансової звітності у валюту представлення підлягає коригуванню з урахуванням інфляції (суми за немонетарними статтями коригуються з урахуванням рівня інфляції на основі зміни загального індексу цін (однак, лише з дати придбання до дати балансу); різниці за монетарними і немонетарними статтями, що виникають в результаті застосування індексу цін на звітну дату розкривають як окрему складову власного капіталу).

Аналізуючи критерії, які характеризують показник гіперінфляції та включають в себе не тільки монетарні, але і психологічні складові, передбачені у параграфі 3 МСБО 29, та враховуючи додаткові характеристики, керівництво Товариства вважає, що важливим фактором є динаміка змін рівня інфляції. Так, рівень інфляції у 2017 році склав 13,7 %, в 2018 році – 9,8 %, а в 2019 році – 4,1%. Таким чином, на думку керівництва, економіка України з 2018-2019 року почала виходити зі стану глибоких інфляційних процесів. Зважаючи на те, що згідно з МСБО 29 проведення перерахунку фінансової звітності є питанням судження, керівництво Товариства прийняло рішення про не проводити коригування статей звітності на індекс інфляції відповідно до МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції».

І хоча керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на економіку України, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Товариства, воно вважає, що вживає усіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Товариства.

7.2.1 Умови функціонування

В 2020 му році Україна, яка перебуває в процесі реформування і відбиває зовнішню агресію, не продемонструвала вибухового зростання, однак темпи відновлення прискорились. І це вселяє помірний оптимізм. Подальший економічний розвиток України значною мірою залежить від ефективності економічних, фінансових та монетарних заходів, які вживаються Урядом, а також від змін у податковій, юридичній, регулятивній та політичній сферах.

Крім того з початку 2020 року сполох коронавірусу COVID-19 розповсюдився по всьому світу, вплинувши на світову економіку та фінансові ринки. Протягом 2020 року очікується вплив на оцінку фінансових інструментів, що оцінюються за справедливою вартістю, на оцінку очікуваних кредитних збитків щодо відповідних фінансових активів відповідно до МСФЗ 9 “Фінансові інструменти”, а також на оцінку знецінення окремих нефінансових активів відповідно до МСБО 36 “Знецінення активів”. Внаслідок невизначеності і тривалості подій, пов’язаних зі сполохом коронавірусу COVID-19, Товариство не має практичної можливості точно та надійно оцінити кількісний вплив зазначених подій на фінансовий стан і фінансові результати діяльності в 2020 році. В теперішній час Товариство уважно слідкує за фінансовими наслідками, викликаними зазначеними подіями.

Керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на фінансовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Компанії. Керівництво впевнене, що воно вживає всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Компанії.

7.3 Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів.

Товариство здійснює свою діяльність в умовах загальної кризи вітчизняного економічного середовища, яка характеризується обмеженістю внутрішнього інвестиційного потенціалу, низькою привабливістю секторів економіки для інвесторів, зниженням конкурентоспроможності національної економіки, низьким рівнем ліквідності на ринках капіталу, відносно високим рівнем інфляції та на яку впливає зниження темпів економічного розвитку у світовій економіці та, більшою мірою, суспільно-політичні події в країні. Керівництво не виключає існування ймовірності того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства. Але, на думку керівництва, додатковий резерв під фінансові активи станом на кінець звітного періоду не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.4 Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін згідно МСБО 24 «Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін».

Пов'язаними вважають сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною, як це визначено в МСБО 24 «Розкриття інформації щодо пов'язаних сторін». Рішення про те які сторони являються зв'язаними приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків зв'язаними сторін.

На виконання вимог МСФЗ 24 Товариство розкриває наступну інформацію.

Згідно МСФЗ 24, до зв'язаних сторін Товариства належать:

- юридичні особи, які мають можливість одноосібно контролювати діяльність Товариства або суттєво впливати на прийняття нею фінансових та оперативних рішень, а так саме ті, щодо яких Товариство має такі можливості.

- це фізичні особи, або члени сім'ї фізичної особи, які здійснюють одноосібно контроль за діяльністю Товариства, а також посадові особи, які мають повноваження на планування, керівництво та контроль за діяльністю структурних підрозділів Товариства і члени родин вище зазначених осіб.

Перелік пов'язаних сторін визначається, враховуючи сутність відносин, а не лише юридичну форму.

До пов'язаних сторін Товариства відносяться учасники, що володіють часткою 10% і більше відсотків у статутному капіталі Товариства:

Директор Товариства ГОЛУБ МИКОЛА ВАЛЕРІЙОВИЧ

Учасник Товариства ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "ЮРИДИЧНА КОМПАНІЯ "СВАРОГ", внесок до статутного капіталу у розмірі 99%

Товариство протягом звітного періоду нараховувало та виплачувало заробітну плату управлінському персоналу, інші операції зі зв'язаними сторонами, що виходять за межі нормальної діяльності, за звітний період не здійснювались.

Протягом звітного періоду Товариство не брало на себе істотних зобов'язань по пенсійним виплатам, оплаті вихідної допомоги або інших довгострокових зобов'язань перед ключовим управлінським персоналом, крім сплати внесків до державного пенсійного фонду у складі соціальних внесків із заробітної плати.

7.5 Управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу

суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо

Заходами врахування таких ризиків є контроль та вдосконалення процедур стягнення дебіторської заборгованості.

Юридичний ризик контролюється шляхом застосування типових форм угод з клієнтами Товариства з метою формалізації та уникнення ситуацій, які можуть погіршити позицію Товариства у відносинах з клієнтами.

Стратегічний ризик мінімізується шляхом щорічного перегляду та коригування стратегічного плану Товариства з урахуванням макроекономічної ситуації в країні.

Ризик репутації контролюється в процесі постійного моніторингу ЗМІ, оцінки їх впливу на поведінку клієнтів Товариства та своєчасних повідомлень позиції Товариства до клієнтів. Крім того, проводиться моніторинг ринкової позиції Товариства.

7.5.1.Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація [якщо застосовується, то яка саме] щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;

ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);

ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;

ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповорнення депозитів протягом останніх п'яти років.

7.5.2 Ринковий ризик

Ринковий ризик– це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик– це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство буде використовувати диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик–це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Валютні ризики Товариства виникають у зв'язку з володінням фінансовими інструментами, номінованими в іноземній валюті. Товариство у звітньому періоді не інвестувало кошти в банківські депозити в іноземній валюті та в цінні папери, номіновані в доларах США.

Відсотковий ризик–це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливую вартість чистих активів.

Для оцінки можливих коливань відсоткових ставок Товариство використовувало історичну волатильність відсоткових ставок за строковими депозитами (до 1 року) за останні 5 років за оприлюдненою інформацією НБУ.

Товариство визнає, що обґрунтовано можливим є коливання ринкових ставок на ± 4 процентних пункти. Проведений аналіз чутливості заснований на припущенні, що всі інші параметри, зокрема валютний курс, залишатимуться незмінними, і показує можливий вплив зміни відсоткових ставок на 4 процентних пункти на вартість чистих активів Компанії.

Можлива зміна справедливої вартості боргових фінансових інструментів з фіксованою

відсотковою ставкою розрахована як різниця між дисконтованими грошовими потоками за діючою ставкою та дисконтованими грошовими потоками у разі зміни відсоткової ставки за кожним фінансовим інструментом.

7.5.3 Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнози потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо недисконтованих платежів за фінансовими зобов'язаннями Товариства в розрізі строків погашення .

7.6. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам Товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства планує здійснювати огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство буде здійснювати регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

7.7. Внутрішній аудит

Відповідно до чинного законодавства в Товаристві створена служба внутрішнього аудиту (контролю), діяльність якої регламентується «Положенням про службу внутрішнього аудиту (контролю)».

Внутрішній аудит (контроль), як система контролю за діяльністю Товариства має на меті оцінку та вдосконалення системи внутрішнього контролю Товариства.

Служба внутрішнього аудиту (контролю) бере участь в удосконаленні системи управління ризиками, внутрішнього контролю і корпоративного управління з метою забезпечення:

- ефективності процесу управління ризиками;
- надійності, адекватності та ефективності системи внутрішнього контролю;
- ефективного корпоративного управління;
- повноти та достовірності фінансової і управлінської інформації;
- дотримання Товариством вимог законодавства України.

7.8 Події після дати балансу

На дату подання звітності керівництво оцінило існування наступних подій:

події, які свідчать про умови, що існували на кінець звітного періоду (події, які вимагають коригування фінансової звітності за 2020 рік);

події, які свідчать про умови, що виникли після звітного періоду (події, які не вимагають коригування фінансової звітності, але вимагають певного розкриття).

Жодного типу подій, які б суттєво вплинули на фінансову результат за 2020 рік, не виявлено.